

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 21.06.1960, sp. zn. 6 Tz 42/60, ECLI:CZ:NS:1960:6.TZ.42.1960.1

Číslo: 54/1960

Právní věta: Rozhodnutie o tom, do akej miery je osoba, ktorej bol uložený právoplatne trest, účastná amnestie, činí súd, ktorý vo veci rozhodol v prvej stolici. Pre súd, ktorý uvažuje pri svojom rozhodovaní o tom, či má alebo nemá v zmysle § 22 ods. 4 tr. zák. použiť ustanovenia o dodatkovom treste, je však úvaha o tom, či má alebo nemá byť na obžalovaného hľadené dotyčne jeho predchádzajúceho odsúdenia, akoby nebol odsúdený, riešením predbežnej otázky v zmysle § 4 ods. 1 tr. por. Akonáhle právoplatné rozhodnutie podľa § 391 tr. por. o použití amnestie už príslušný súd urobil, je povinnosťou súdu rozhodujúceho v zmysle § 22 ods. 4 tr. zák. o možnosti použiť ustanovenia o dodatkovom treste, vziať toto rozhodnutie za podklad svojho rozhodnutia.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 21.06.1960

Spisová značka: 6 Tz 42/60

Číslo rozhodnutí: 54

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Amnestie, Předběžná otázka, Trest dodatkový

Předpisy: 86/1950 Sb. § 22

§ 134

§ 175

§ 245 64/1956 Sb. § 1

§ 26

§ 295

§ 296

§ 391

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 54/1960 sb. rozh.

Rozhodnutie o tom, do akej miery je osoba, ktorej bol uložený právoplatne trest, účastná amnestie, činí súd, ktorý vo veci rozhodol v prvej stolici. Pre súd, ktorý uvažuje pri svojom rozhodovaní o tom, či má alebo nemá v zmysle § 22 ods. 4 tr. zák. použiť ustanovenia o dodatkovom treste, je však úvaha o tom, či má alebo nemá byť na obžalovaného hľadené dotyčne jeho predchádzajúceho odsúdenia, akoby nebol odsúdený, riešením predbežnej otázky v zmysle § 4 ods. 1 tr. por. Akonáhle právoplatné

rozhodnutie podľa § 391 tr. por. o použití amnestie už príslušný súd urobil, je povinnosťou súdu rozhodujúceho v zmysle § 22 ods. 4 tr. zák. o možnosti použiť ustanovenia o dodatkovom treste, vziať toto rozhodnutie za podklad svojho rozhodnutia.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 21. júna 1960 - 6 Tz 42/60.)

Ľudový súd v Partizánskom uznal obžalovaného vinným trestnými činmi podľa § 245 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) a ods. 3 tr. zák., ako aj § 134a ods. 1 tr. zák., ktorých sa dopustil tak, že po predchádzajúcom dohovore so skladníkom záujmového združenia kožiarskeho priemyslu M. a chystačom materiálu v tom istom podniku B. od r. 1954 do presne nezistenej doby v r. 1957 odkúpil od spoluobžalovaného B. najmenej 60 kvadrátov telacieho boxu v hodnote 4218,- Kčs za sumu 1500,- Kčs, alebo 1600,- Kčs a od ďalšieho spoluobžalovaného M. najmenej 700 kvadrátov telacieho boxu v hodnote 49 029 Kčs za sumu asi 1600 Kčs za účelom špekulačným, hoci vedel o tom, že ide o kožu odcudzenú zo skladu Združenia. Zato mu uložil trest odňatia slobody na 5 rokov, ako dodatkový k trestu odňatia slobody uloženému predchádzajúcim rozsudkom Ľudového súdu v Nitre 7. 10. 1959. Úhrnný trest odňatia slobody na 5 rokov a 10 mesiacov mu bol uložený bezpodmienečne.

Krajský súd v Nitre odvolanie obžalovaného aj okresného prokurátora zamietol.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom najvyššieho súdu rozsudok Krajského súdu v Nitre z 29. januára 1960 v celom výroku o treste zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na nové prejednanie a rozhodnutie v rozsahu zrušenia.

Z odôvodnenia:

Predseda Najvyššieho súdu v sťažnosti pre porušenie zákona vytýka, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v ustanoveniach § 22 ods. 2 a 4 tr. zák.

Najvyšší súd zistil, že týmto rozsudkom bol porušený zákon v uvedených ustanoveniach.

Podľa § 22 ods. 2 tr. zák., keď súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý bol spáchaný skôr, ako bol v prvej stolici vyhlásený odsudzujúci rozsudok o inom jeho trestnom čine, uloží trest dodatkový, ktorým doplní trest skôr uložený tak, akoby išlo o trest úhrnný podľa § 22 ods. 1 tr. zák. V takom prípade, keď súd ukladá podmienečne odsúdenému dodatkový trest, rozhodne o podmienečnom odsúdení znova podľa § 26 tr. zák. Ustanovenie o dodatkovom treste sa však neužije, akonáhle sa, pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenie, na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný bol rozsudkom Ľudového súdu v Nitre zo 7. októbra 1959, uznaný vinným trestnými činmi rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 245 ods. 1 písm. b) tr. zák. a porušenia povinnosti verejného činiteľa podľa § 175 ods. 1 písm. c) tr. zák., ktorých sa dopustil jednak v dobe od 1. októbra 1954 do 1. októbra 1956, jednak 18. októbra 1957. Za tieto trestné činy mu bol podľa § 175 ods. 1 tr. zák. s použitím § 22 ods. 1 tr. zák. uložený bezpodmienečný trest odňatia slobody na 16 mesiacov.

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 19. novembra 1959 bol na odvolanie obvineného prvostupňový rozsudok zrušený vo výroku o trestoch a obžalovaný bol podľa § 175 ods. 1 a § 22 ods. 1 tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody na 10 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienečne odložený na dobu dvoch rokov. Okrem toho bol vyslovený vedľajší trest zákazu činnosti vedúceho, alebo riadiaceho orgánu v odbore obuvníctva na dobu 3 rokov.

Bol teda obžalovaný týmto právoplatným rozsudkom krajského súdu odsúdený pre trestné činy spáchané pred dňom 1. decembra 1957 a bolo povinnosťou súdov, aby skôr, ako uložili trest odňatia slobody, ako dodatkový trest k trestu odňatia slobody uloženému predchádzajúcim rozsudkom

Ľudového súdu v Nitre zo 7. októbra 1959, zaoberali sa s otázkou, či predchádzajúce odsúdenie obžalovaného nie je také, že sa v zmysle § 22 ods. 4 tr. zák. na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Taká úvaha bola potrebná najmä preto, že ustanovením čl. I. bod 4 rozhodnutia z 1. decembra 1957 o amnestii prezidenta republiky odpustil tresty odňatia slobody, ktoré boli, alebo budú právoplatne uložené súdom za trestné činy, alebo priestupky spáchané pred dňom uvedeného rozhodnutia prezidenta republiky, výkon ktorých bol, alebo bude podmiennečne odložený, a to s tým účinkom, že sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený.

Rozhodnutie o tom, do akej miery je osoba, ktorej bol uložený právoplatne trest, účastná amnestie, činí súd, ktorý vo veci v prvej stolici rozhodol. Pre súd, ktorý uvažuje pri svojom rozhodovaní o tom, či má alebo nemá v zmysle § 22 ods. 4 tr. zák. použiť ustanovenia o dodatkovom treste, je však úvaha o tom, či má alebo nemá byť na obžalovaného hľadenej dotyčne jeho predchádzajúceho odsúdenia, akoby nebol odsúdený, riešením predbežnej otázky v zmysle § 4 ods. 1 tr. por. Akonáhle právoplatné rozhodnutie podľa § 391 tr. por. o použití amnestie už príslušný súd urobil, je povinnosťou súdu rozhodujúceho v zmysle § 22 ods. 4 tr. zák. o možnosti použiť ustanovenia o dodatkovom treste, vziať toto rozhodnutie za podklad svojho rozhodnutia. V danom prípade však Ľudový súd v Nitre takéto rozhodnutie podľa § 391 tr. por. doteraz neurobil. Mal teda Ľudový súd v Partizánskom v trestnej veci sp. zn. T 249/59 otázku, či sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, posúdiť v zmysle § 4 ods. 1 veta pred stredníkom tr. por., samostatne.

Keď by bol súd takto postupoval, bol by zistil, že obžalovaný bol rozsudkom Ľudového súdu v Nitre zo 7. októbra 1959 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 19. novembra 1959, odsúdený k podmiennečnému trestu odňatia slobody pre taký trestný čin, ktorý nie je uvedený v čl. V. uvedeného amnestiálneho rozhodnutia a u ktorého teda nie je použitie rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii vylúčené. Podľa obsahu spisov nejde v osobe obžalovaného ani o takého človeka, ktorý by bol z použitia spomínanej amnestie vylúčený podľa čl. V. body c), d) a e). Obžalovaný bol síce odsúdený za trestné činy rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 245 tr. zák. o porušení povinnosti verejného činiteľa podľa § 175 tr. zák., ktoré sú uvedené v čl. IV. písm. d) citovaného amnestiálneho rozhodnutia, výnimky uvedené v čl. IV. sa však vzťahujú len na bezpodmienečné tresty odňatia slobody podľa čl. I. bod. 5 a nie aj podľa čl. I. bod 4 citovaného už rozhodnutia prezidenta republiky.

Je teda už podľa obsahu spisu 2 T 9/59 Ľudového súdu v Nitre zrejmé, že sa rozhodnutie prezidenta republiky o amnestii z 1. decembra 1957 na obžalovaného vzťahuje. Účinok, že sa na odsúdeného hľadí v prípade uvedenom v čl. I. bod 4 citovaného rozhodnutia prezidenta republiky, akoby nebol odsúdený, nastáva už samotným rozhodnutím prezidenta republiky a nie až rozhodnutím súdu podľa § 391 tr. por. Mal teda ľudový súd upustiť v zmysle § 22 ods. 4 tr. zák. od použitia ustanovenia o dodatkovom treste, keďže už právoplatnosťou prvého odsúdenia, teda dňom 19. novembra 1959 sa na obžalovaného hľadelo, akoby nebol odsúdený. V dôsledku toho potom súd nemal ani použiť ustanovenia § 26 tr. zák. a rozhodovať o pôvodnom podmiennečnom treste znova. Keď takýmto nezákonným spôsobom postupoval ľudový súd, mal krajský súd v odvolacom konaní tento nezákonný postup napraviť. Keďže tak neurobil, hoci to urobiť mohol, porušil tým sám zákon v ustanoveniach § 22 ods. 2 a 4 tr. zák.

Bolo preto potrebné v zmysle § 295 tr. por. vysloviť, že v tomto smere bol právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Nitre porušený v týchto ustanoveniach zákon.

V dôsledku tohto porušenia zákona bolo v zmysle § 296 ods. 2 veta prvá a ods. 6 tr. por. potrebné zrušiť napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a nariadiť v zmysle § 296 ods. 4 písm. a) tr. por. Krajskému súdu v Bratislave, aby vec znova prejednal a rozhodol, súc pri novom prejednaní viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu.